

Pominuteľný pokrm alebo pokrm pre večný život...

Suspírium: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.“ (R 1,7) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 532. 1. verš: „Ó, Ježišu, Ty stojíš...“

Pozdrav: „Takto hovorí Hospodin: „Zachovajte právo a vysluhujte spravodlivosť, lebo blízko je moja spása, už príde, a moja spravodlivosť sa ukáže. Blažený človek, čo tak koná, a ľudský tvor, čo sa toho pridržá, zachováva sobotu, neznesväcuje ju, dáva si pozor na ruku, aby neurobila nič zlé.“ (Iz 56,1-2) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Rimanom v 12. kapitole v prvom a druhom verši nasledovne: „Povzbudzujem vás teda, bratia, pre Božie milosrdenstvo, aby ste odovzdávali svoje telá ako živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, ako vašu rozumnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé.“ (R 12,1-2) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 532. 2-4. verše: „Ó, Ježišu, Ty klopeš...“

Vzdych: „Zvelebujte Hospodina, synovia Boží, zvelebujte Hospodinovu slávu a moc! Velebte slávu Hospodinovho mena! Klaňajte sa Hospodinovi v jeho svätej nádhere. Hlas Hospodina znie nad vodami, slávny Boh zahrnel, Hospodin sa ozval nad mohutnými vodami. Hlas Hospodina je mocný. Hlas Hospodina je veľkolepý.“ (Žalm 29,1-4) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Jána 6. kapitola 22-34. verše: *„Na druhý deň si zástup, čo zostal na druhej strane mora, všimol, že tam bol iba jediný čln a že Ježiš nenastúpil do člna so svojimi učeníkmi, ale že učenici odišli sami. Prišli aj iné člny z Tiberiady blízko k miestu, kde jedli chlieb po tom, čo Pán dobrorečil. Keď zástup videl, že tam nie je ani Ježiš, ani jeho učenici, nastúpili aj oni do člnov, prišli do Kafarnauma a hľadali Ježiša. Keď ho našli na druhej strane mora, povedali mu: „Rabbi, kedy si sa sem dostal?“ Ježiš im odpovedal: „Amen, amen, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa. Neusilujte sa o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý zostáva pre večný život a ktorý vám dá Syn človeka. Lebo jeho označil Otec, Boh, svojou pečatou.“ Oni mu povedali: „Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?“ Ježiš im odpovedal: „Toto je Boží skutok, aby ste verili v toho, ktorého on poslal.“ Na to mu povedali: „Aké znamenie urobíš, aby sme videli a uverili ti? Čo urobíš? Naši otcovia jedli mannu na púšti, ako je napísané: Dal im jesť chlieb*

z neba.“ Ježiš im povedal: „Amen, amen, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva ten pravý chlieb z neba, pretože Boží chlieb je ten, čo zostupuje z neba a dáva svetu život. Oni mu povedali: „Pane, vždy nám dávaj tento chlieb!“

Modlitba: Pane Ježišu Kriste, prichádzame k Tebe so všetkým, čo je v nás hladné a smädné. Vyznávame, že sa často uspokojujeme s pomínuteľným pokrmom, s tým, čo nasýti len na chvíľu, ale nedotkne sa hĺbky našej duše. Otvor naše oči, prosíme, aby sme videli duchovnú realitu, ktorá presahuje viditeľný svet. Daj nám srdce, ktoré Ťa hľadá, nie pre Tvoje dary, ale pre spoločenstvo s Tebou. Prebuď v nás svätý duchovný hlad, ktorý túži po živote večnom. Uč nás prichádzať k Tebe a prijímať Ťa ako chlieb života. Nebeský Otče, ďakujeme Ti za Tvojho Syna, ktorého si nám dal ako chlieb pre večný život. Prosíme Ťa, sýť naše duše Tvojím slovom, Tvojou prítomnosťou a mocou Svätého Ducha. Tam, kde je vnútorná únava, daj nový život. Tam, kde je tma, rozžiar svetlo. Tam, kde je prázdnota, naplň nás svojou osobou. Uč nás opúšťať vlastné „člny“, odovzdávať Ti vedenie a velenie a s dôverou sa zverovať do Tvojej vôle. Veríme, že v Tebe je život, v Tebe je odpustenie, v Tebe je nádej a spása. Buď naším každodenným chlebom – nielen pre telo, ale aj pre dušu. V mene Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 236: „Môj Pane, chlebom života mi buď...”

Vzdych: „...všetci, čo spoznali pravdu, vďaka pravde, ktorá zostáva v nás a bude s nami naveky: milosť, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca i Ježiša Krista, Otcovho Syna, bude s nami v pravde a láske.“ (IIJn 2-3) Amen.

Text: Evanjelium podľa Jána 6. kapitola 27. verš: *„Neusilujte sa o pomínuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý zostáva pre večný život a ktorý vám dá Syn človeka. Lebo jeho označil Otec, Boh, svojou pečatou.“*

**Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie
v Pánu Ježišovi!**

Ježiš rozmnožil päť jačmenných chlebov a dve ryby, a tým nasýtil veľký zástup, ktorý, ho počúval. Zázrak, ktorý sa dotkol tiel – ale ukazoval na niečo oveľa hlbšie, väčšie a mohutnejšie. Bol ochotný nasýtiť zástup, ktorý Ho počúval, no ešte viac túžil nasýtiť ich vnútro. Prijal od učeníkov to málo, čo malo to dieťa v zástupe, a v modlitbe pred Otcom, dobrorečil a dával. Tak sa ukazuje Božie dielo, to znamenie nebeské: z mála vzniká hojnosť, keď je prítomná dôvera a nádej.

Po zázraku nasýtenia ľudia znovu prichádzajú. Člny sa pohýňajú. Tiberiada je aktívna na mori, ale nie preto, aby lovili, ale aby ulovili Rabbiho. Hľadajú Ježiša. Ale hľadajú Ho na miestach starej skúsenosti – tam, kde rybári vyťahovali siete, tam, kde sa človek usiluje vlastnou silou. Tam, kde ide predovšetkým o pominuteľný pokrm. A zaznievajú otázky adresované Ježišovi: *Kedy si sem prišiel? Ako si sa sem dostal?* Otázky zamerané na vonkajšie okolnosti, nie na vnútorný zmysel. Človek sa často pýta na spôsob, čas a metódu, ale obchádza otázku srdca. Spýtuje sa Ježiša, kde si bol, ale nespytuje sa na vlastné svedomie, na vlastné duchovné rozpoloženie, na samotný stav ducha. Ježiš však otvára duchovnú realitu: „Usilujte sa nie o pokrm, ktorý sa pominie, ale o pokrm, ktorý trvá pre večný život.“

Tu sa dotýkame duchovného sveta. Nie sveta, ktorý vidíme očami, ale sveta, ktorý sa dá zakúsiť iba vierou. Hľadať Ježiša znamená vstúpiť do duchovného pohybu. Znamená to opustiť vlastné člny – obrazy našej kontroly, istôt a plánov. Znamená to odovzdať velenie Tomu, ktorý vidí ďalej než my. Otázky typu *prečo, ako a kedy* strácajú váhu, keď sa učíme dôverovať. Nie preto, že by Boh nezniesol otázky, ale preto, že duchovná skúsenosť presahuje vysvetlenia.

Drahý brat! Prečo hľadáš dnes Ježiša? Milá sestra! Prečo hľadáš dnes Ježiša? Preto, lebo chceme len úľavu pre telo? Alebo preto, že naša duša túži po živote? Ježiš neprišiel len ako Živiteľ tiel. On nie je zakladateľom rybárskeho zväzu. Prišiel ako Oživovateľ duší. Ako Ten, ktorý prebúdzá to, čo v nás spí, uzdravuje to, čo je zlomené, a naplňa to, čo je prázdne.

Pominuteľný pokrm poznáme. Pominuteľný pokrm... To, je to, čo sme vložili i dnes ráno do úst? Aký je náš jedálny lístok? Rôzne diéty sa prelínajú počas roka pri našich stoloch. Ryby a chlieb. Ryba bez chleba. Iba treska. Iba šalát zelený. Iba, ale občas si zamaškrtíme, ulahodíme telu: prichádzajú rysky, holúbky, zemiakový šalát, kuracia polievka. Pominuteľný pokrm. My dobre vieme, čo chutí, čo nasýti,

čo dodá energiu na chvíľu. Počítame kalórie. Priberáme. Zhodíme nejaké to kilo. Ale duchovný pokrm – ten sa prijíma inak.

Je to pokrm ticha, keď duša sedí pri Ježišových nohách ako Mária. Nie je to Martina snaha o to, aby stolovanie s Ježišom dopadlo podľa plánov. Neusiluj sa ako Marta, ale vzchop sa ako Mária a sadni si k Ježišovi. (vid'. Lk 10,38-42) Prisadni si do Jeho člna. Je to pokrm povolania, keď Matúš vstáva od svojho stola a vstupuje do nového života slovami Pána: „Nasleduj ma!“ (vid'. Mt 9,9-13) Nie je to úsilie Petra, ktorý sa spočiatku zdráha a odmieta Ježišov skutok: *„Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať so mnou podiel.“ Šimon Peter mu povedal: „Pane, teda nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ (Jn 13,8-9).*

Je to pokrm blízkosti, keď učeník Ján, ktorého Pán miloval, spočíva pri Ježišovi a jeho srdce sa formuje láskou. Nie je to úsilie Judáša, ktorý podľa Ježiša: *„Ten, čo je môj chlieb, zdvihol proti mne päť.“ (Jn 13,18)* Áno, a je to aj pokrm, ktorý nás konfrontuje. Preto ho učeník Peter spočiatku odmieta. Preto ho učeník Judáš neunesie a za 30 strieborných hľadá chlieb inde. Duchovný pokrm nie je vždy ľahko stráviteľný. Odhaľuje pravdu o nás. Volá k premene. Vedie cez kríž – ale smeruje k životu. Ťažké chvíle života sa nedajú prežiť iba ľudskou silou. Prekonávajú sa duchovným pokrmom – Božou prítomnosťou, Jeho slovom, Jeho Duchom. Ježiš preto hovorí jasne a otvorene: „NEUSILUJTE SA!“

Čo je Boží skutok? To, že nám dal Syna človeka. Ten vstúpil do našej reality, aby nás otvoril realite neba. V Ňom je duchovný život ukrytý a zapečatený. V Ňom je odpustenie, ktoré uzdravuje svedomie. V Ňom je svetlo, ktoré rozptyľuje vnútornú tmú. V Ňom je chlieb, ktorý nasýti hladnú dušu. Ježiš je chlieb života. Kto prichádza k Nemu, nebude hladovať. Kto v Neho verí, nebude smädný – ani duchovne prázdny.

Ako sme my s Božími znameniami? Pominuteľné pokrmy áno? To, čo je ľahko stráviteľné môže byť... Pokrm pre večný život... To je už ťažšie na prehĺtanie a na

konzumáciu. Ťažko stráviteľné momenty vlastného života sa premáhajú pokrmom pre večný život. Čo je Boží skutok? To, že nám dáva Syna človeka. Podobného nám všetkým. On je náš človek, a predsa Boh. On s nami súcití. On s nami sa raduje. On s nami smúti. On s nami komunikuje. Vo všetkom je nám podobný. Syn človeka. Poslušný Syn za márnотratných synov a dcér. Jeho dal Boh nám. Jeho skutok, Jeho čin, Jeho slová, Jeho reč. V Ňom milosť. V Ňom život. V Ňom odpustenie. V Ňom svetlo. V Ňom chlieb. V Ňom. Aká je odpoveď davu a zástupu na Ježišovo svedectvo? Dav prosí. Ako prosila Samaritánka živú vodu, ktorá vyviera z vnútra Ježiša, tak prosí, i tento ľud, ktorý žije bez pastiera: „*Pane, vždy nám dávaj tento chlieb!*“ V tejto prosbe už nie je úsilie, ale odovzdanie sa. Zmenilo sa oslovenie. Rabbi sa stál odrazu Pánom. Prosia o chlieb, ktorý daruje mocný Pán. Je to prosba podobná v dobe Mojžiša. Tento Pán činí mocné skutky, Jeho znamenia sú povšimnutiahodné, Jeho láska je oddaná, vždy nová, smelá, Jeho odhodlanie a úsilie je mocne konať každého, kto verí v Jeho a koná podľa Jeho Slova v poslušnosti. Mocne pôsobí Boží skutok, lebo Kristus je Pánom nad svetmi. Neusilujme sa prekonať Toho, ktorý nás už vo všetkom premohol svojou zhovievavosťou. Neusilujme sa o to, aby sme odkladali vlastným poznaním sebaopoznanie Pána. Rabbi, učiteľ a vychovávateľ duší je Pán pánov a kráľ Kráľov a prichádza preto, aby nás ubezpečil o svojej vernosti. Kto pozná Ježiša a Jeho duchovný pokrm, už si do srdca nevloží nič iné, tak isto ako do úst si nevkladá nič škodlivé. Nebude chatovať, komunikovať a rozprávať s pochybnými rabbimi, ale iba s Pánom, ktorý ma na každý deň pripravený patričný podiel pokrmu, lebo On je „*verný a rozumný sluha, ktorého ustanovil pán nad svojím služobníctvom, aby mu dával načas pokrm.*“ (viď. Mt 24,45) Amen.

Modlitba: Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti, že si nás dnes znovu osobne dotkol. Ďakujeme, že nevidíš len naše telesné potreby, ale poznáš aj najhlbšie túžby nášho srdca. Chválim Ťa, že nás nenechávaš pri pominuteľnom chlebe, ale pozývaš nás k pokrmu, ktorý trvá pre večný život. Vyznávame pred Tebou,

Pane, že Ťa často hľadáme na miestach starej skúsenosti, v našich vlastných silách, istotách a plánoch. Odpusť nám, keď sa pýtame na okolnosti, ale vyhýbame sa otázkam svedomia a stavu našej duše. Nauč nás opúšťať naše člny a s dôverou odovzdať velenie Tebe.

Ďakujeme Ti, že Ty si chlieb života. Ty sýtiš hladnú dušu, uzdravuješ zranené svedomie a rozptyľuješ vnútornú tmu svojím svetlom. Prosíme Ťa, dávaj nám z tohto chleba každý deň, aby sme nezostali duchovne prázdni, ale aby sme v Tebe nachádzali silu pre život.

Pane, daj, aby sme neboli len ako Marta, ktorá sa usiluje a znepokojuje, ale aby sme boli ako Mária, ktorá si sadá k Tvojim nohám a počúva Tvoje slovo. Daj nám odvahu vstať od stola mýtnikov ako Matúš, nechať sa očistiť Tvojou milosťou ako Peter a zostať v blízkosti Teba ako učeník Ján. Chráň nás pred tým, aby sme hľadali chlieb inde, tam, kde sa život nenachádza.

Ďakujeme Ti, že si Syn človeka, ktorý je nám blízky, ktorý s nami súcití, raduje sa i nesie náš smútok. Prijmi aj dnes naše málo, požehnaj ho, lámaj ho a urob z neho požehnanie pre iných. A tak dnes s pokorou prosíme: **Pane, dávaj nám vždy tento chlieb. Daruj nás Seba, prosíme.** Uč nás žiť nie z vlastného úsilia, ale z viery, ktorá sa prejavuje poslušnosťou. Pre Tvoje veľké meno, prosíme, vypočuj nás. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Ucti si Hospodina zo svojho majetku a z prvotín každej úrody.“ (Prís 3,9)

Požehnanie: „Z jeho plnosti sme my všetci prijali, a to milosť za milosťou.“ (Jn 1,16) Amen.

Pieseň: Žalm č. 36. 2-3. verše: „O veľkej láske, Pane náš, ...“

Zlatica Oravcová Lásky nemá biedny svet

Dali mi kvapku vody, dali mi omrvinku chleba -

dali kvapku vody, no nepovedali : Pi!

Dali mi omrvinku chleba, no nepovedali : jedz !

A moje oko tú omrvinku kropí a z kvapky stáva sa mnoho kvapiek:

To moje slzy sú - Ó, človek, nikdy nepovedz, žeš lepší jak ten druhý -

bo v dávaní tom lásky niet a jedna ruka druhú chváli

a miesto nasýtenia a miesto uhasenia smädu oko páli!

V tej kvapke žlč mi s octom dali a slnko hasne kdesi v diali _

Bo lásky nemá biedny svet!